Beknopt grammaticaal overzicht

HET NAAMWOORD

	EERSTE KLASSE: AVUS, ROSA, DONUM, BONUS, ~A, ~UM							
	ENKELVOUD			MEERVOUD	MEERVOUD			
	м.	v.	0.	M.	V.	0.		
NOM.	~us	~a	~um	~Ī	~ae	~a		
ACC.	~um	~am	~um	~ōs	~ās	~a		
GEN.	~Ī	~ae	~Ī	~ōrum	~ārum	~ōrum		
DAT.	~ō	~ae	~ō	~īs	~īs	~īs		
ABL.	~ō	~ā	~ō	~īs	~īs	~ĪS		
voc.	~e							

	TWEE	TWEEDE KLASSE: DUX, MATER, CORPUS, FELIX, ~, ~											
	ENKELVOUD					MEERVOUD							
	M.		v.		0.	O. M.			v.		0.		
NOM.	~		~		~		~ēs		~ēs		~a	~ia	
ACC.	~em		~em		2		~ēs		~ēs		~a	~ia	
GEN.	~is		~is		~is		~um	~ium	~um	~ium	~um	~ium	
DAT.	~ī		~ī		~Ī		~ibus	1	~ibus		~ibus		
ABL.	~e	~Ī	~e	~Ī	~e	~Ī	~ibus		~ibus		~ibus		

	DERDE KLASSE: FRUCTUS, DIES					
	ENKELVOUD		MEERVOUD	MEERVOUD		
	м.	v.	M.	V.		
NOM.	~us	~ēs	~ūs	~ēs		
ACC.	~um	~em	~ūs	~ēs		
GEN.	~ūs	~eī	~uum	~ērum		
DAT.	~uī	~eī	~ibus	~ēbus		
ABL.	~ū	~ē	~ibus	~ēbus		

NAAMVAL	MEEST VOORKOMENDE FUNCTIE	VERTALING
nominatief	onderwerp	
accusatief	lijdend voorwerp	
na voorzetsel	bijwoordelijke bepaling	
genitief	bijvoeglijke bepaling	van
datief	meewerkend voorwerp	aan/voor
ablatief	bijwoordelijke bepaling	met/door
vocatief	aanspreking	

HET WERKWOORD

het beminnen

die bemind moet worden

ONVOLTOO	ONVOLTOOIDE TIJDEN			VOLTOOIDE TIJDEN			
ACTIEF		PASSIEF		ACTIEF		PASSIEF	
INDICATIEF	IDICATIEF CONJUNCTIEF INDIC		CONJUNCTIEF	INDICATIEF	CONJUNCTIEF	INDICATIEF	CONJUNCTIEF
PRAESENS		PRAESENS		PERFECTUM		PERFECTUM	
amō <i>ik bemin</i> amās	am e m ik bemin amēs	amor ik word bemind amāris	am e r ik word bemind amēris	amā v ī ik beminde / ik heb bemind amāvistī	amāv eri m ik heb bemind amāveris	amā t us sum ik werd bemind / ik ben bemind amātus es	amātus si m ik ben bemina amātus sīs
amat amāmus amātis amant	amet amēmus amētis ament	amātur amāmur amāminī amantur	amētur amēmur amēminī amentur	amāvisti amāvimus amāvistis amāvērunt	amāverit amāverimus amāveritis amāverint	amātus es amātus est amātī sumus amātī estis amātī sunt	amātus sis amātus sit amātī sīmus amātī sītis amātī sint
INDICATIEF	CONJUNCTIEF	INDICATIEF	CONJUNCTIEF	INDICATIEF	CONJUNCTIEF	INDICATIEF	CONJUNCTIEF
IMPERFECTUR	Л	IMPERFECTUM		PLUSQUAMPERF	ECTUM	PLUSQUAMPERFEC	TUM
amā ba m ik beminde amābās amābat amābāmus amābātis amābant	amā re m ik beminde amārēs amāret amārēmus amārētis amārent	amā ba r ik werd bemind amābāris amābātur amābāmur amābāmur amābāmur	amā re r ik werd bemind amārēris amārētur amārēmur amārēminī amāremtur	amāv era m ik had bemind amāverās amāverat amāverāmus amāverātis amāverant	amāv isse m ik had bemind amāvissēs amāvisset amāvissēmus amāvissētis amāvissent	amātus era m amātus ess ik was bemind ik was bemi amātus erās amātus ess amātus erat amātus esse amātī erāmus amātī ersēt amātī erātis amātī esset amātī erant amātī esser	
INDICATIEF FU	TURUM SIMPLEX	INDICATIEF FUTURUM SIMPLEX		INDICATIEF FUTURUM EXACTUM		INDICATIEF FUTURUM EXACTUM	
amā b ö ik zal beminn amābis amābit amābimus amābitis amābunt	en	amā b or ik zal bemind wo amāberis amābitur amābimur amābiminī amābuntur	amāv er ō ik zal bemind hebben / ik heb bemind / ik bemin amāv er is amāverit amāverimus amāveritis amāverint			amātus er ō ik zal bemind zijn / ik ben bemind amātus eri s amātus erit amātī erimus amātī eritis amātī erunt	
IMPERATIEF P	RAESENS						
amā <i>bemin</i> amāte	1			-	=	911	n e
PARTICIPIUM	PRAESENS					PARTICIPIUM PERFECTUM	
amā ns , ~, ~; beminnend / terwijl ben	die bemint			2		amātus, ~a, ~um bemind / die bemind is nadat bemind is	
PARTICIPIUM	FUTURUM						
amā tūr us, ~a die zal bemini							
INFINITIEF PR	AESENS			INFINITIEF PERF	ECTUM		
amā re beminnen		amā rī bemind worden		amāv isse bemind hebben		amā t um, ~am, ~u bemind zijn	ım esse
INFINITIEF FU	TURUM						
amā tūr um, ~ <i>zullen beminr</i>	~am, ~um esse nen	amātum īrī zullen bemind w	orden				
VERBAALSUBS	TANTIEF	VERBAALADJECTI	EF				
ama nd um, ai te beminnen		ama nd us, ~a, ~l te beminnen					

VERBOGEN VORMEN VAN HET WERKWOORD

CONGRUEREND PAR	FICIPIUM			ZELFSTANDIG PARTICIPIUM
participium bij kern	participium met V of BWB bij kern	participium bij kern in abl. = losse ablatief	participium bij vorm van esse = gezegde	
puella legēns het lezende meisje	puella më amāns het meisje dat mij bemint terwijl het meisje mij bemint	puellā amante , terwijl het meisje bemint		Amantem videō. Ik zie de minnaar. Ik zie hem die bemint.
puella amāta het beminde meisje	puella ā mē amāta het meisje dat door mij bemind is nadat het meisje door mij bemind is	puellā amatā, nadat het meisje bemind is	Puella amāta est . Het meisje werd/is bemind .	Scrīpta videō. Ik zie de tekst. Ik zie de dingen die geschreven zijn.
vertaal als adjectief	vertaal als BVBzin of BWBzin	vertaal als BWBzin	vertaal als gezegde	vertaal als substantief of BVBzin

VERBAALSUBSTANTIEF	VERBAALADJECTIEF BIJ KERN	VERBAALADJECTIEF BIJ KOPPELWERKWOORD <i>ESSE</i>
ad amandum	ad puellam amandam	Puella amanda est .
om te beminnen	om het meisje te beminnen	Het meisje moet bemind worden .

VII DE NAAMVALLEN EN HUN FUNCTIES

NAAMVALLEN EN FUNCTIES	VORM	FUNCTIE	
Serv us dormit. De slaaf slaapt.	NOMINATIEF	0	□ 191–192
Servus fess us est. De slaaf is vermoeid.		NWD	☞ 216.12
Dāvus laet us līberōs accipit. Davus ontvangt blij de kinderen.		DVB	© 217–218 © 217–218
Dominus serv um monet. De meester waarschuwt de slaaf.	ACCUSATIEF	LV	☞ 194, 199.1
Rūfus ad aqu am dormit. Rufus slaapt bij het water.		BWB tijd, plaats,	i≅ 195−199.2
Cōnstat [serv um fess um esse]. Het staat vast dat de slaaf vermoeid is.		O + NWD	□ 216.3
[Eum laet um dormīre] videō. Ik zie dat hij blij slaapt.		DVB	ı≊ 217–218
Vīnī deus fessus est. De god van de wijn is vermoeid.	GENITIEF	BVB	rs 220, 232.1−3
Bacchus cupidus vīn ī est. Bacchus is verzot op wijn.		V	r≋ 221, 222.3
Magister librum Mārc ō dat. De meester geeft een boek aan Marcus.	DATIEF	MV	r≅ 235, 238.1
Dominus serv ō crēdit. De meester gelooft de slaaf.		V	□ 236, 238.2
Serv ō omnia agenda erant. Door de slaaf moest alles gedaan worden.		HV	© 237
Noct e , lūn ā fulgent e , Rūfus sub pont e dormit. 's Nachts, terwijl de maan schijnt, slaapt Rufus onder een brug.	ABLATIEF	BWB tijd, plaats,	ເ ≊ 249–255
Templum ā serv īs aedificātur. De tempel wordt door de slaven gebouwd.		HV	© ₹ 256
Dominus serv ō sapienter ūtitur. De meester gaat wijs om met de slaaf.		V	□ 257, 258.2
Hūc venī, parv e Mercur ī . Kom hierheen, kleine Mercurius.	VOCATIEF	Aanspreking	1274

1 Nominatief

De nominatief geeft steeds informatie over het **onderwerp** van het gezegde.

FUNCTIE

191 Onderwerp (O)

Het onderwerp staat in de nominatief. Alle andere woorden in de nominatief verwijzen naar het onderwerp, dat niet altijd uitgedrukt is.

Gallia est omnis dīvīsa in partēs trēs. CAES. DBG II

Gallië is als geheel verdeeld in drie delen.

In alteram partem profectus pugnantibus occurrit. CAES. DBG II 21

Nadat hij naar het andere deel vertrokken was, liep hij de vechtende soldaten tegemoet.

192 VERTALING

Wordt het onderwerp **uitgedrukt**, dan staat het meestal **vooraan**. Wordt het onderwerp **niet uitgedrukt**, dan is het meestal **hetzelfde onderwerp** als in de vorige zin. Dan spreken we van een **nulnominatief**.

Caesar ad legionem decimam dévēnit. Mīlitēs est cohortātus. CABS. DBG II 21 Caesar kwam terecht bij het tiende legioen. Hij vuurde zijn soldaten aan.

2 Is het onderwerp van de hoofdzin ook het onderwerp van de bijzin, dan staat het vaak vóór het voegwoord. Je vertaalt dan best het **voegwoord eerst**.

Caesar, [cum legionem urgērī vīdisset], tribūnos mīlitum monuit. CABS. DBG II 26 Toen Caesar gezien had dat het legioen in het nauw werd gebracht, waarschuwde hij de krijgstribunen.

De accusatief sluit meestal aan bij het gezegde. In het algemeen geeft de accusatief aan wie of wat direct betrokken is bij de handeling van het gezegde. Meestal is dat een (lijdend) voorwerp.	193
De accusatief kan ook een bijwoordelijke bepaling zijn.	
FUNCTIE	
Lijdend voorwerp (LV)	194
Deze term bevat zowel de functie (voorwerp) als de rol (lijdend). Gallia est omnis dīvīsa in partēs trēs, quārum ūnam incolunt Belgae. CAES. DBG I 1 Gallië is als geheel verdeeld in drie delen, waarvan de Belgen er één bewonen.	
Bijwoordelijke bepaling (BWB), meestal met een voorzetsel	195
Deze bijwoordelijke bepalingen kunnen de rol hebben van:	
RICHTING - vraag WAARHEEN?	196
Incrēdibilī celeritāte ad flūmen dēcucurrērunt. CABS. DBG II 19 Met ongelooflijke snelheid renden ze naar beneden naar de rivier.	
Bij namen van steden en bij domum wordt het voorzetsel niet uitgedrukt. Dīviciācus Rōmam profectus īnfectā rē redierat. CABS. DBG VI 12 Diviciacus, die naar Rome vertrokken was, was onverrichter zake teruggekeerd.	
PLAATS - vraag WAAR?	197
Intrā eās silvās hostēs in occultō sēsē continēbant. CAES. DBG II 18 Tussen die bossen hielden de vijanden zich schuil.	
TIJD - vraag WANNEER?	198
Quod ante Caesaris adventum ferē quotannīs accidere solēbat. CABS. DBG VI 15 Dat gebeurde gewoonlijk vóór de komst van Caesar bijna jaarlijks.	
- vraag HOELANG?	
Itaque annos nonnulli vicenos in disciplina permanent. CAES. DBG VI 14	

VERTALING

199

Sommige werkwoorden hebben een lijdend voorwerp dat wij vertalen met een **voorzetsel**.

Proximās silvās petiērunt. CABS. DBG VI 8

Ze gingen naar de dichtstbije bossen.

En zo blijven sommigen wel twintig jaar in de leer.

2 Een bijwoordelijke bepaling ingeleid door **in** of **ad** met een **persoon** vertaal je vaak met **tegen(over)**.

Nöbilibus in hös eadem omnia sunt iūra. CAES. DBG VI 13 De edelen hebben tegenover hen allemaal dezelfde rechten.

203 Bijwoordelijke bepaling (BWB)

De bijwoordelijke bepalingen in de accusatief worden meestal ingeleid door een **voorzetsel** en kunnen de **rol** hebben van:

204 RICHTING - vraag WAARHEEN?

Bij dichters wordt het voorzetsel vaak niet uitgedrukt.

At nõs ībimus Āfrõs. verg. buc. 164 Maar wij zullen naar Afrika gaan.

2 Soms duidt de bijwoordelijke bepaling ingeleid door voorzetsels zoals *in, ad* en *adversus* niet letterlijk maar **figuurlijk** de richting aan.

Nõbilibus in hõs eadem omnia sunt iŭra. CAES. DBG VI 13 De edelen hebben tegenover hen allemaal dezelfde rechten.

Bij werkwoorden van beweging staat vaak een bijwoordelijke bepaling van **richting**, waar het Nederlands een bijwoordelijke bepaling van **plaats** verwacht.

Paucī in hīberna perveniunt. CABS. DBG V 37 Weinigen komen aan in het winterkamp.

4 Bij sommige werkwoorden verwacht je informatie over de richting. Deze accusatief kun je beschouwen als een **voorwerp** (richtingsobject).

Ad nostra castra contendêrunt. CAES. DBG II 19 Ze snelden naar ons kamp.

205 PLAATS - vraag WAAR?

Bij sommige werkwoorden verwacht je informatie over de plaats. Deze accusatief kun je beschouwen als een **voorwerp** (plaatsobject).

Proximī sunt Germānīs, quī trāns Rhēnum incolunt. CAES. DBG I 1 Ze wonen vlakbij de Germanen, die aan de andere kant van de Rijn wonen.

206 TIJD - vraag HOELANG?

Het voorzetsel **per** wordt gebruikt om nadruk te leggen op de duur van de handeling.

Id vitium nūllī per saecula longa notātum prīmī vīdistis. ov. MET. IV 67-68 Dat gebrek, gedurende lange eeuwen door niemand opgemerkt, zagen jullie als eersten.

207 MIDDEL - vraag DOOR WIENS TOEDOEN? BIJ WELKE GOD?

Soms duidt de bijwoordelijke bepaling ingeleid door het voorzetsel **per** niet letterlijk maar figuurlijk het middel aan: de persoon door wiens bemiddeling iets gebeurt of de god tot wie men zich richt in gebeden.

Per exploratores Caesar certior factus est. CAES. DBG 112 Via verkenners werd Caesar op de hoogte gebracht.

Iūrō per Apollinem medicum. HIPP. IUS.

Ik zweer bij Apollo de genezer.

WIJZE - vraag HOE? OP WELKE MANIER?

208

Soms duidt de bijwoordelijke bepaling ingeleid door het voorzetsel **per** de wijze aan. Dit is vaak het geval bij Tacitus.

Recuperātam mātris grātiam per gaudium memorābat. TAC. ANN. XIV 5

Ze sprak met vreugde over het feit dat ze als moeder terug in de gratie gekomen was.

OORZAAK - vraag WAARDOOR? WAAROM?

209

Ob eam causam prō victimīs hominēs immolant. CAES. DBG VI 16 Om die reden offeren ze mensen in plaats van offerdieren.

DOEL - vraag MET WELKE BEDOELING?

210

Soms duidt de bijwoordelijke bepaling ingeleid door het voorzetsel **ad** het doel aan. *Ad* wordt dan vaak gevolgd door een verbaalsubstantief of een verbaaladjectief.

Caesar ad cohortandos mīlitēs dēcucurrit. CAES. DBG II 21

Caesar liep naar beneden om de soldaten aan te sporen.

ROUTE - vraag WAARLANGS?

211

Per silvās ad Titum Labiēnum lēgātum perveniunt. CAES. DBG v 37 Langs de bossen komen ze aan bij de onderbevelhebber Titus Labienus.

MAAT - vraag HOEVER?

212

Ab hīs castrīs oppidum Bibrax aberat mīlia passuum octō. caes. dbg 11 6 Van dit kamp was de stad Bibrax 8 mijl verwijderd.

- vraag HOE HOOG? HOE DIEP? HOE LANG? HOE BREED? HOE OUD?

bij adjectieven zoals altus, longus, lātus en nātus

Fossae quinos pedes altae ducebantur. CAES. DBG VII 73

Grachten van elk 5 voet diep werden aangelegd.

~ vraag IN WELKE MATE?

Non multum frümento, sed maximam partem lacte et pecore vivunt. CAES. DBG IV 1

Ze leven niet zozeer van graan, maar voor het grootste deel van melk en vlees.

BEPERKING - vraag IN WELK OPZICHT? OP WELK VLAK?

213

Deze accusatief komt vooral voor bij dichters.

Restitit Aenēās ōs umerōsque deō similis. VERG. AEN. 1589

Daar stond Aeneas qua gelaat en schouders gelijkend op een god.

Uitroep

214

De accusatief die gebruikt wordt in een uitroep, sluit niet aan bij een gezegde, maar staat op zich.

A miseram Eurydicēn! verg. georg. 1V 526

Ach ongelukkige Eurydice!

3 Congruentie in de nominatief en accusatief

Sommige zinsdelen **congrueren** met het onderwerp of het (lijdend) voorwerp in **vorm**: steeds in **naamval** en, waar mogelijk, in **genus en getal**. Ze kunnen dan de **functie** vervullen van **naamwoordelijk deel** en **dubbelverbonden bepaling**.

FUNCTIE

216 Naamwoordelijk deel (NWD)

1 Het naamwoordelijk deel is **noodzakelijk** bij **koppelwerkwoorden** zoals:
esse zijn fierī worden
Samen vormen ze het **naamwoordelijk gezegde**.

Fortissimī sunt Belgae. CAES. DBG I 1 De dappersten zijn de Belgen.

2 In zinnen met een **persoonsvorm** staan het onderwerp en het naamwoordelijk deel in de **nominatief**.

Haec poena apud eos est gravissima. CAES. DBG VI 13 Deze straf is bij hen de zwaarste.

In de **bijzijn** in de **accusatief met infinitief** fungeert de infinitief als het gezegde. Het onderwerp en het naamwoordelijk deel staan dan in de **accusatief**. 🖙 283

(Clāmitābat) brevem consulendī esse occāsionem. CAES. DBG V 29 (Hij riep) dat de gelegenheid om te overleggen maar kort was.

Dubbelverbonden bepaling (DVB)

217

1 Een dubbelverbonden bepaling is een zinsdeel dat zowel verbonden is met het **gezegde** als met het **onderwerp** of **(lijdend) voorwerp**. Ze **congrueert** met dit onderwerp of (lijdend) voorwerp en beschrijft er een **eigenschap** of een **toestand** van.

Tanta rērum commūtātiō est facta ut cālonēs etiam inermēs armātīs

occurrerent. CAES. DBG II 27

De situatie veranderde zo drastisch dat de legerknechten zelfs ongewapend op de gewapenden afstormden.

2 Een dubbelverbonden bepaling in de **nominatief** verwijst vaak naar een **onderwerp** dat **niet uitgedrukt** is, de **nulnominatief**.

Innītēns servulīs duōbus adsurrēxit. PLIN. EP. VI 16 Steunend op twee slaafjes stond hij recht.

In de bijzin in de accusatief met infinitief staat de dubbelverbonden bepaling in de accusatief.

(Caesar) nonnullos a novissimis desertores proelio excedere ac tela vitare

vīdit. CAES. DBG II 25

(Caesar) zag dat enkelen van de achterhoede als deserteurs uit het gevecht weggingen en zich buiten schot stelden.

4 Uitzonderlijk staat een dubbelverbonden bepaling in de **genitief**, **datief** of **ablatief**, wanneer ze congrueert met een **voorwerp** in deze naamval.

Administrīs ad ea sacrificia druidibus ūtuntur. CAES. DBG VI 16 Bij die offers gebruiken ze de druiden als priesters.

5 Bij werkwoorden met de betekenis *beschouwen als, maken (tot), benoemen tot* kan men ook spreken van een (noodzakelijk) dubbelverbonden voorwerp.

habēre

beschouwen als

appellāre

noemen, benoemen tot

reddere maken (tot)

creāre

aanstellen tot; benoemen tot

Haec (fāma) itinera īnfēsta reddiderat. CAES. DBG III 79

Dit (gerucht) had de wegen onveilig gemaakt.

VERTALING

218

Wanneer de dubbelverbonden bepaling een substantief is, vertaal je ze met als of tot.

Lēgātōs ad eum mittunt nōbilissimōs cīvitātis. caes. dbg 17

Als gezanten zenden ze de aanzienlijksten van de stam naar hem toe.

4 Genitief

Meestal geeft de genitief als **bijvoeglijke bepaling** meer informatie over de kern (een naamwoord).

FUNCTIE

220 Bijvoeglijke bepaling (BVB)

De bijvoeglijke bepaling hoort bij een **kern**, die een substantief of een ander zelfstandig gebruikt woord is.

Tanta mīlitum virtūs fuit. CAES. DBG V 43 Zo groot was de moed van de soldaten.

Voorwerp (V)

Sommige werkwoorden en adjectieven worden aangevuld met een voorwerp in de genitief:

1 sommige werkwoorden zoals:

meminisse + gen. zich herinneren

oblīvīscī + gen. vergeten

Vīvōrum meminī. cic. fin. v 3 Ik herinner me de levenden.

2 sommige adjectieven zoals:

cupidus + gen.

vol verlangen naar

ignārus + gen.

niet op de hoogte van

memor + gen.

denkend aan

plēnus + gen.

vol .

Vox plēna terroris rauco dē gutture fertur. ov. MET. II 483-484 Een stemgeluid vol paniek weerklinkt uit haar schorre keel.

222 VERTALING

1 Een naamwoord in de genitief als BVB vertaal je meestal met het voorzetsel van. Soms kan dit voorzetsel wegvallen.

> Magnus numerus adulēscentium concurrit. CAES. DBG VI 13 Een groot aantal (van) jongeren komt samen.

2 Soms vertaal je een naamwoord in de genitief als BVB met een **ander voorzetsel**. Dit gebeurt vaak wanneer de kern van de bijvoeglijke bepaling verwant is met een werkwoord en de genitief het 'voorwerp' is van dit 'gezegde'.

Caelī cupīdine tractus altius ēgit iter. ov. met. viii 224-225 Aangetrokken door het verlangen naar de hemel volgde hij een hogere weg. cupīdō < cupere: Hij verlangt naar de hemel.

3 De genitief die voorwerp is, wordt vaak vertaald als **lijdend voorwerp** of met een **voorzetsel**.

Vīvōrum meminī. cic. fin. v 3 Ik herinner me de levenden.

Functies van de genitief: aanvullingen

Bijvoeglijke bepaling (BVB) 223 De bijvoeglijke bepalingen kunnen volgende rol hebben: HANDELEND 224 De kern is verwant met een werkwoord én het naamwoord in de genitief is het 'onderwerp' van dit 'gezegde'. Cognito Caesaris adventu Ariovistus legatos ad eum mittit. CAES. DBG I 42 Nadat Ariovistus de aankomst van Caesar vernomen heeft, stuurt hij gezanten naar hem. adventus < advenīre: Caesar komt aan. LIJDEND 225 De kern is verwant met een werkwoord én het naamwoord in de genitief is het 'voorwerp' van dit 'qezegde'. Daedalus tāctus locī nātālis amōre clausus erat pelagō. ov. MET. VIII 184 Daedalus die geraakt was door liefde voor zijn geboorteplaats, was ingesloten door de zee. amor < amāre: Hij heeft zijn geboorteplaats lief. **GEHEEL** 226 De genitief duidt het **geheel** aan waarvan de kern een **deel** is. Magnam partem eōrum interfēcērunt. CAES. DBG II 23 Ze doodden een groot deel van hen. Hörum omnium fortissimi sunt Belgae. CAES. DBG I 1 Van al dezen zijn de Belgen de dappersten. BEZITTER 227 De genitief duidt een bezitter aan van een materieel bezit of van een eigenschap. Nam vīlla eius subiacēbat. PLIN. EP. VI 16 Want haar villa lag aan de voet (van de Vesuvius). Tanta mīlitum virtūs fuit. CAES. DBG V 43 Zo groot was de moed van de soldaten. BESCHRIJVING 228 De genitief bestaat uit een adjectief, een voornaamwoord of een telwoord en een substantief, die samen een eigenschap weergeven van de kern. (Reperiëbat) esse homines magnae virtutis. CABS. DBG II 15 letterlijk: (Hij vernam) dat het mensen van grote dapperheid waren. vlot: (Hij vernam) dat het heel dappere mensen waren. Castra fossā duodēvīgintī pedum mūnīrī iubet. CAES. DBG II 5 Hij geeft het bevel het kamp met een gracht van achttien voet te versterken. VERKLARING 229 De genitief geeft een nadere invulling van de kern. (Clāmitābat) brevem consulendī esse occāsionem. CABS. DBG V 29

(Hij riep) dat de gelegenheid om te overleggen maar kort was.

230 Voorwerp (V)

Sommige werkwoorden en adjectieven worden aangevuld met een voorwerp in de genitief.

Participia die een blijvende eigenschap uitdrukken zoals:

patiēns + gen.

bestand tegen

fugiéns + gen.

afkerig van

Nemo erat fugiens laboris. CAES. DBC 169

Niemand was afkerig van inspanning.

Plênus kan met een genitief of met een ablatief staan.

Verrēs ōrnāmentīs habeat plēnam domum. cic. verr. 114 126

Verres zou een huis vol kostbaarheden hebben.

3 Werkwoorden in verband met de rechtspraak zoals:

accūsāre

beschuldigen van

damnāre

veroordelen wegens

• Bij deze werkwoorden staat de **misdaad** in de genitief.

Cēterõs non dubitabo inertiae condemnare. cic. or. 1172

Ik zal niet aarzelen om de overigen wegens luiheid te veroordelen.

Ook de doodstraf staat in de genitief. 🖙 270.2

Ā senātū capitis damnātus est. SUET. DVC IV 2

Door de senaat werd hij ter dood veroordeeld.

4 Werkwoorden van waard zijn, waard achten, ruilen en (ver)kopen zoals: 🖙 270.3

esse

waard zijn

emere

kopen

habēre

waard achten

vendere

verkopen

Bij deze werkwoorden kan de algemene waarde in de genitief staan.

Auctoritas magnī habēbātur. CAES. DBG IV 21

Zijn gezag werd veel waard geacht.

• Bij de werkwoorden kopen en verkopen is een voorwerp dat de algemene waarde aangeeft, niet strikt noodzakelijk. Deze genitief kun je ook beschouwen als een **bijwoordelijke bepaling** met als rol waarde.

Bijwoordelijke bepaling (BWB)

231

Deze bijwoordelijke bepaling kan de rol hebben van:

PLAATS - vraag WAAR?

232

- Namen van steden van de 1ste klasse enkelvoud en domī en humī staan in de **genitief**.

 Namen van steden van de 1ste klasse meervoud en van de 2de klasse staan in de **ablatief** zonder voorzetsel. **3260.1**At iī, quī Alesiae obsidēbantur, dē exitū suārum fortūnārum consultābant. CAES. DBG VII 77

 Maar zij die in Alesia werden belegerd, overlegden over de afloop van hun lot.
- 2 Bij sommige werkwoorden verwacht je informatie over de plaats. Deze genitief kun je beschouwen als een **voorwerp** (plaatsobject).

Erat Mīsēnī. PLIN. EP. VI 16 Hij bevond zich in Misenum.

Naamwoordelijk deel bij esse (NWD)

233

Naamwoorden in de genitief die een **bezitter** of een **beschrijving** uitdrukken, kunnen ook als NWD met het koppelwerkwoord **esse** voorkomen.

Sed timidī est optāre necem. ov. MET. IV 115

Maar het is eigen aan een lafaard de dood te wensen.

Mentis sānae est. HOR. SAT. I 9 44

letterlijk: Hij is van een gezonde geest.

vlot: Hij heeft gezond verstand.

5 Datief

De datief sluit meestal aan bij het gezegde. In het algemeen geeft de datief aan wie of wat indirect betrokken is bij de handeling van het gezegde. Meestal is dat een (meewerkend) voorwerp.

FUNCTIE

235 Meewerkend voorwerp (MV)

- 1 De term bevat zowel de functie (voorwerp) als de rol (meewerkend).
- 2 Bij werkwoorden met de betekenis geven en zeggen verwacht je naast het lijdend voorwerp ook een meewerkend voorwerp in de datief.

Multa iuventūtī trādunt. CAES. DBG VI 14 Veel dingen vertrouwen ze aan de jeugd toe.

3 Bij werkwoorden zoals **kopen, klaarmaken,** ... is een meewerkend voorwerp in de datief **niet strikt noodzakelijk**.

Non vitae, sed scholae discimus. SEN. EP. CVI 12 Niet voor het leven, maar voor de school leren wij.

Voorwerp (V)

Sommige werkwoorden en adjectieven worden aangevuld met een voorwerp in de datief:

1 Sommige werkwoorden zoals:

confidere + dat. vertrouwen
credere + dat. geloven; vertrouwen; toevertrouwen
Puer bene sibi fidens. cic. Att. vi 6.4

Een kind vol zelfvertrouwen.

Veel **werkwoorden** samengesteld met een **voorvoegsel** ad-, ante-, con-, in-, inter-, ob-, post-, prae-, sub-, super-. Deze werkwoorden hebben dan meestal een figuurlijke betekenis.

Illī rēbus dīvīnīs intersunt. CAES. DBG VI 13 Ze nemen deel aan de godsdienst.

3 **Esse**: de datief drukt dan de **bezitter** uit. Deze datief vertaal je vlot als onderwerp en *esse* vertaal je met **hebben**.

Nōbilibus eadem omnia sunt iūra. CAES. DBG VI 13 De edelen hebben allemaal dezelfde rechten.

4 Sommige adjectieven zoals:

commūnis + dat. gemeenschappelijk aan similis + dat. gelijk aan; gelijkend op pār + dat. gelijk aan; opgewassen tegen

Proximī sunt Germānīs. CAES. DBG I 1 Ze wonen vlakbij de Germanen.

Handelend voorwerp (HV)

237

Bij het **verbaaladjectief** staat het handelend voorwerp meestal in de datief. 🔊 151

Caesarī omnia ūnō tempore erant agenda. CAES. DBG II 20 Door Caesar moest alles op hetzelfde moment gedaan worden.

VERTALING

238

- 1 Een naamwoord in de datief vertaal je meestal met het voorzetsel **aan** of **voor**. Soms kan het voorzetsel **wegvallen**.
 - Multa iuventūtī trādunt. CAES. DBG VI 14 Veel dingen vertrouwen ze aan de jeugd toe.
- 2 De datief die voorwerp is, wordt vaak vertaald als lijdend voorwerp of met een voorzetsel.

Hostī appropinquābat. CAES. DBG II 19

Hij naderde de vijand.

Habitus corporis quiescenti quam defuncto similior. PLIN. EP. VI 16

De houding van zijn lichaam leek meer op een rustende dan op een overledene.

datief: aanvullingen

rwerp (MV)

n is een meewerkend voorwerp in de datief niet strikt noodzakelijk. Deze datief kun je ook oordelijke bepaling met als rol voor- of nadeel.

sed scholae discimus. SEN. EP. CVI 12

et voor het leven, maar voor de school.

n adjectieven worden aangevuld met een voorwerp in de datief:

rkwoorden zoals:

het is toegelaten (aan mij); (ik) mag

het bevalt (me)

het schijnt (me)

(ik) heb nodig

het overkomt (me)

olērīsque accidit. CAES. DBG VI 14

nt bijna de meeste mensen.

datief of met een genitief staan.

meī. PLAUT. AM. 1442

mij.

erp (HV)

rd staat het handelend voorwerp soms in de datief.

lium captum iam diū est. 🛮 cic. fam. v 19 het besluit al lang genomen.

Bijwo

De bijwo

VOOR-

De

2 Dej

RICHT

Deze dat

DOEL (Deze dat

Naam

Naamwo

voorkom

ordelijke bepaling (BWB)	242
ordelijke bepalingen kunnen de rol hebben van:	
OF NADEEL - vraag IN WIENS VOOR- OF NADEEL?	243
ersoon vanuit wiens standpunt de gebeurtenis of toestand van de zin geldt, staat in de datief. Quintia fôrmôsa est multīs, mihi candida, longa, rēcta est. CAT. CARM. 86 Quintia is mooi voor velen, voor mij is ze knap, groot, slank.	
ersoon die emotioneel of fysiek betrokken is bij de handeling, staat in de datief.	
Quid mihi Celsus agit? HOR. EP. I 3 15 Wat doet Celsus me daar?	
Sēsē omnēs flentēs Caesarī ad pedēs prōiēcērunt. CAES. DBG I 31 Allen wierpen zich wenend voor de voeten van Caesar.	
NG – vraag <i>WAARHEEN?</i>	244
ef komt vooral voor bij dichters .	
It clāmor caelō. verg. Aen. v 451 Het geroep gaat naar de hemel.	
F STREKKING - vraag MET WELKE BEDOELING?	245
ef komt gewoonlijk samen voor met een tweede datief bij werkwoorden als mittere, venīre, relinquere Atuatucī, cum auxiliō Nerviīs venīrent, domum revertērunt. — CAES. DBG II 29 Toen de Atuatuci de Nerviërs ter hulp kwamen, keerden ze naar huis terug.) .
voordelijk deel (NWD)	246
orden in de datief die een doel uitdrukken, kunnen als naamwoordelijk deel met het koppelwerkwoord e en. Deze datief komt gewoonlijk samen met een tweede datief voor. Duae legiōnēs praesidiō impedimentīs erant. CAES. DBG II 19 letterlijk: Twee legioenen waren ter bescherming voor de legertros. vlot: Twee legioenen dienden als bescherming voor de legertros.	sse

6 Ablatief

De ablatief geeft meestal extra informatie die niet noodzakelijk is bij het gezegde. De ablatief vervult dus vaak de functie van een **bijwoordelijke bepaling**.

FUNCTIE

249 Bijwoordelijke bepaling (BWB)

De bijwoordelijke bepalingen in de ablatief worden soms ingeleid door een **voorzetsel** en kunnen de **rol** hebben van:

250 PLAATS - vraag WAAR?

In silvā latēbant. CAES. DBG II 19
Ze hielden zich schuil in het hos.

Bij namen van steden wordt het voorzetsel niet uitgedrukt.

Erat Athēnīs spatiosa domus. PLIN. EP. VII 27 Er was in Athene een ruim huis.

251 TIJD - vraag WANNEER?

Prīmā lūce ex castrīs proficīscuntur. CAES. DBG V 31 Bij dageraad vertrekken ze uit het kamp.

252 MIDDEL - vraag WAARMEE?

Etiam armīs dē prīncipātū contendunt. CAES. DBG VI 13 Ze wedijveren ook met wapens om de hoogste positie.

253 WIJZE - vraag HOE?

Incrēdibilī celeritāte ad flūmen dēcucurrērunt. CAES. DBG II 19 Met ongelooflijke snelheid renden ze naar beneden naar de rivier.

254 OORZAAK - vraag WAARDOOR? WAAROM?

Constituunt ut ii qui aetate inutiles sint bello, oppido excedant. CAES. DBG VII 78 Ze beslissen dat wie door leeftijd onbruikbaar is voor de oorlog, uit de stad moet vertrekken.

255 VERWIJDERING - vraag VANWAAR?

Prīmā lūce ex castrīs proficīscuntur. CAES. DBG V 31 Bij dageraad vertrekken ze uit het kamp.

Bij namen van **steden** en $\emph{dom}\bar{\emph{o}}$ wordt het $\emph{voorzetsel}$ \emph{niet} uitgedrukt.

Ēgrediēbātur domō. PLIN. EP. VI 16 Hij ging uit het huis.

256 Handelend voorwerp (HV)

Bij een **passief werkwoord** staat het handelend voorwerp in de ablatief. Het handelend voorwerp **kan** ingeleid worden door het voorzetsel **a(b)**.

Ā parentibus propinquisque mittuntur. CAES. DBG VI 14 Door hun ouders en familieleden worden ze gestuurd. Sommige werkwoorden en adjectieven worden aangevuld met een voorwerp in de ablatief:

1 sommige deponente werkwoorden zoals:

ūtī + abl.

gebruiken; omgaan met

potīrī + abl.

bemachtigen; beheersen

nītī + abl.

steunen op

Ad ea sacrificia druidibus ūtuntur. CAES. DBG VI 16

Bij die offers gebruiken ze de druïden.

2 sommige adjectieven zoals:

dignus + abl.

waardig; passend; waard

Illa fuit longā dignissima vītā. ov. MET. IV 109

Zij verdiende het meest een lang leven.

3 **sommige werkwoorden** en **adjectieven** die een **verwijdering** uitdrukken (bevrijden, beroven, missen) zoals:

(mihi) opus est + abl.

(ik) heb ... nodig

līberāre + abl.

bevrijden van

līber + abl.

vrij van; zonder

nūdus + abl.

naakt; beroofd van

Auctoritate tua nobis opus est.

st. CIC. FAM. IX 25

Uw gezag hebben wij nodig.

4 adjectieven en bijwoorden in de comparatief

Puer quidam audentior ceteris in ulteriora tendebat. PLIN. EP. IX 33

Een jongen roekelozer dan de anderen ging steeds verder in zee.

VERTALING

258

1 Een naamwoord in de ablatief kun je vaak vertalen met het voorzetsel **met** of **door**.

Etiam armīs dē prīncipātū contendunt. CAES. DBG VI 13 Ze wedijveren ook met wapens om de hoogste positie.

2 De ablatief die voorwerp is, wordt vaak vertaald als lijdend voorwerp of met een voorzetsel.

Ad ea sacrificia druidibus ūtuntur. CAES. DBG VI 16

Bij die offers gebruiken ze de druïden.

Populum līberāvit metū. CIC. DRP I 25

Het volk heeft hij bevrijd van de schrik.

Functies van de ablatief: aanvullingen

259 Bijwoordelijke bepaling (BWB)

De bijwoordelijke bepalingen in de ablatief worden soms ingeleid door een voorzetsel en kunnen de rol hebben van

260 PLAATS - vraag WAAR?

Namen van steden van de 1ste klasse meervoud en van de 2de klasse staan in de **ablatief** zonder voorzetsel. Namen van steden van de 1ste klasse enkelvoud en *domī* en *humī* staan in de **genitief**. © 232.1

Erat Athēnīs spatiosa domus. PLIN. EP. VII 27

Er was in Athene een ruim huis.

2 Bij dichters wordt het **voorzetsel** vaak **niet** uitgedrukt.

Quā tē regione requiram? OV. MET. VIII 232 In welke streek moet ik je zoeken?

3 Bij naamwoorden zoals *locus, tõtus* en in vaste uitdrukkingen wordt het **voorzetsel niet** uitgedrukt.

Totīs trepidātur castrīs. CAES. DBG VI 37

In heel het kamp breekt er paniek uit.

Bellum Italiae terrā marīque înferāmus. CIC. ATT. IX 13

Laten we Italië ter land en ter zee de oorlog aandoen.

4 Bij sommige werkwoorden verwacht je informatie over de plaats. Deze ablatief kun je beschouwen als een **voorwerp** (plaatsobject).

Stabiīs erat. PLIN. EP. VI 16 Hij bevond zich in Stabiae.

261 TIJD - vraag WANNEER?

In plaats van het voorzetsel *ante* of *post* met een accusatief wordt vaak een ablatief gevolgd door het **bijwoord ante** of **post** gebruikt.

Bīduō post Ariovistus ad Caesarem lēgātōs mīsit. CAES. DBG I 47 Twee dagen later stuurde Ariovistus gezanten naar Caesar.

- vraag BINNEN WELKE TIJD?

Diëbus circiter quindecim ad finës Belgärum pervënit. CAES. DBG II 2 In ongeveer 15 dagen bereikte hij het gebied van de Belgen.

262 MIDDEL - vraag MET WIE?

Wanneer het gaat om personen, dan duidt de bijwoordelijke bepaling ingeleid door het voorzetsel **cum** niet letterlijk het middel, maar eerder de **begeleiding** aan.

Cum liberīs atque uxōribus exīre cōguntur. CAES. DBG VII 78 Ze worden gedwongen met hun kinderen en vrouwen te vertrekken.

263 WIJZE - vraag HOE?

Het voorzetsel **cum** wordt vaak gebruikt wanneer het substantief geen adjectief bij zich heeft.

Gravissimum supplicium cum cruciātū cōnstitūtum est. CAES. DBG VI 17 Een zeer zware straf met foltering is vastgesteld.

OORZAAK - vraag WAAROM?

264

De ablatieven **causā** en **grātiā** worden vaak voorafgegaan door een naamwoord in de **genitief**.

Plērumque illō discendī causā proficīscuntur. CAES. DBG VI 13 Meestal vertrekken ze daarheen om te leren.

VERWIJDERING - vraag VANWAAR?

265

Bij dichters wordt het voorzetsel vaak niet uitgedrukt.

Tergō vēlāmina lāpsa relīquit. ov. MET. IV 101 De sluier die van haar rug gegleden was, liet zij achter.

ROUTE - vraag WAARLANGS?

266

Wegen, poorten, rivieren en bruggen staan in de ablatief zonder voorzetsel.

Paucī incertīs itineribus in hīberna perveniunt. CAES. DBG V 37 Weinig soldaten komen langs onbetrouwbare wegen in het winterkamp aan.

MAAT - vraag HOEVER?

267

Legionem Caesar passibus ducentīs ab eo tumulo constituit. CAES. DBG I 43 Caesar liet zijn legioen halt houden op tweehonderd passen van die heuvel.

- vraag HOEVEEL? 🕸 32.2

Erant omnīnō itinera duo: ūnum difficile, alterum multō facilius. CAES. DBG I 6 Er waren in het totaal twee wegen: de ene moeilijk, de andere veel makkelijker.

BEPERKING - vraag IN WELK OPZICHT? OP WELK VLAK?

268

Hī omnēs linguā, īnstitūtīs, lēgibus inter sē differunt. CAES. DBG I 1 Dezen verschillen allemaal onderling in taal, gebruiken en wetten.

Handelend voorwerp (HV)

269

Bij het verbaaladjectief staat het handelend voorwerp soms niet in de datief, maar in de ablatief met a(b).

Öscula iungit nec moderāta satis nec sīc ā virgine danda. ov. MET. II 430-431

Hij geeft kussen die niet gematigd genoeg zijn en niet op zo'n manier door een meisje mogen gegeven worden.

270 Voorwerp (V)

Sommige werkwoorden en adjectieven worden aangevuld met een voorwerp in de ablatief;

Bij werkwoorden zoals **nāscī** en **orīrī** duidt de ablatief niet letterlijk een verwijdering, maar figuurlijk de **afkomst** aan.

Sed nōn īdem licet mihi quod iīs quī nōbilī genere nātī sunt. cic. verr. ii 5180

Maar ik mag niet hetzelfde als diegenen die van adellijke afkomst zijn.

Bij werkwoorden in verband met de rechtspraak staat de straf in de ablatief.

De doodstraf staat in de genitief. 🖙 230.3

damnāre veroordelen tot

Capitis absolūtus pecūniā multātus est. NEP. DVI XVIII 3, 1, 7

Nadat hij was vrijgesproken van de doodstraf, werd hij tot een geldboete veroordeeld.

3 Werkwoorden van waard zijn, waard achten, ruilen en (ver)kopen zoals: 320.4

esse

waard zijn

emere

kopen

habēre

waard achten

vendere

verkopen

Bij deze werkwoorden staat de prijs in de ablatief.

Vīgintī talentīs ūnam ōrātiōnem vendidit. PLIN. M. NH VII 110

Voor twintig talenten verkocht hij één redevoering.

• Ook de algemene waarde kan in de ablatief staan.

Conduxit non magno domum. CIC. CAEL. 18

Hij huurde een huis voor niet veel (geld).

- Bij de werkwoorden kopen en verkopen is een voorwerp dat de prijs of algemene waarde aangeeft, niet strikt noodzakelijk. Deze ablatief kun je ook beschouwen als een **bijwoordelijke bepaling** met als rol waarde.
- 4 Potīrī kan met een ablatief of met een genitief staan.

Rērum potīrī Nerönem fāma eadem tulit. TAC. ANN. 15 Hetzelfde gerucht deed de ronde dat Nero de macht overnam.

271 Bijvoeglijke bepaling (BVB)

Deze bijvoeglijke bepaling heeft de rol van **beschrijving**. Dit is het geval wanneer de ablatief bestaat uit een adjectief en een substantief, die samen een eigenschap weergeven van de kern.

Aliī immānī magnitūdine simulācra habent. CAES. DBG VI 16 letterlijk: Anderen hebben poppen met een enorme grootte. vlot: Anderen hebben reusachtig grote poppen.

Naamwoordelijk deel bij esse (NWD)

Naamwoorden in de ablatief die een **beschrijving** uitdrukken, kunnen ook als NWD met het koppelwerkwoord **esse** voorkomen.

Magnō hī sunt apud eōs honōre. CAES. DBG V1 13 letterlijk: Zij zijn met grote eer bij hen. vlot: Zij genieten grote eer bij hen. De vocatief als **aanspreking** heeft geen functie bij het gezegde. Hij staat **los** van de zin.

273

FUNCTIE

Aanspreking

274

Īcare, ubi es? ov. MET. VIII 232 Icarus, waar ben je?

ZINSDELEN	PHRASES	PARTIES DE LA PHRASE	SATZGLIEDER
ONDERWERP Julie geeft een hondje aan haar zoon.	suвjecт Julie gives her son a dog.	SUJET Julie donne un chien à son fils.	suвјект Julie gibt ihrem Sohn einen Hund.
WERKWOORDELIJK GEZEGDE (WWG) Julie geeft een hondje aan haar zoon.	VERB PHRASE Julie gives her son a dog.	VERBE Julie donne un chien à son fils.	VERB Julie gibt ihrem Sohn einen Hund.
NAAMWOORDELIJK DEEL VAN HET NAAMWOORDELIJK GEZEGDE De hond is ziek.	SUBJECT COMPLEMENT The dog is ill.	ATTRIBUT DU SUJET Le chien est malade.	PRÄDIKATIVERGÄNZUNG Der Hund ist krank.
LIJDEND VOORWERP Julie geeft een hondje aan haar zoon.	Julie gives her son a dog.	COMPLÉMENT D'OBJET DIRECT Julie donne un chien à son fils.	AKKUSATIVOBJEKT Julie gibt ihrem Sohn einen Hund.
MEEWERKEND VOORWERP Julie geeft een hondje aan haar zoon.	INDIRECT OBJECT Julie gives her son a dog.	COMPLÉMENT D'OBJET INDIRECT Julie donne un chien à son fils.	DATIVOBJEKT Julie gibt ihrem Sohn einen Hund.
BIJWOORDELIJKE BEPALING In het begin van de zomer geeft Julie een hondje aan haar zoon.	In the beginning of the summer Julie gives her son a dog.	COMPLÉMENT CIRCONSTANCIEL Au début de l'été , Julie donne un chien à son fils.	ADVERBIAL Am Anfang des Sommers gibt Julie ihrem Sohn einen Hund.